

1. Könige 21

Septuaginta (LXX)

1 καὶ συνήθροισεν υἱὸς αδερ πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ περιεκάθισεν ἐπὶ σαμάρειαν καὶ τριάκοντα καὶ δύο βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ καὶ πᾶς ὑπος καὶ ἄρμα καὶ ἀνέβησαν καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ σαμάρειαν καὶ ἐπολέμησαν ἐπ' αὐτήν

2 καὶ ἀπέστειλεν πρὸς αχααβ βασιλέα ισραηλ εἰς τὴν πόλιν

3 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν τάδε λέγει υἱὸς αδερ τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον σου ἐμόν ἐστιν καὶ αἱ γυναικές σου καὶ τὰ τέκνα σου ἐμά ἐστιν

4 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς ισραηλ καὶ εἶπεν καθὼς ἐλάλησας κύριε βασιλεῦ σὸς ἐγώ εἰμι καὶ πάντα τὰ ἐμά

5 καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι καὶ εἶπον τάδε λέγει υἱὸς αδερ ἐγὼ ἀπέσταλκα πρὸς σὲ λέγων τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον σου καὶ τὰς γυναικάς σου καὶ τὰ τέκνα σου δώσεις ἐμοί

6 ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὔριον ἀποστελῶ τοὺς παῖδας μου πρὸς σέ καὶ ἐρευνήσουσιν τὸν οἶκόν σου καὶ τὸν οἶκον τῶν παίδων σου καὶ ἔσται τὰ ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν αὐτῶν ἐφ' ἂν ἐπιβάλωσι τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ λήμψονται

7 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς ισραηλ πάντας τοὺς πρεσβυτέρους καὶ εἶπεν γνῶτε δὴ καὶ ἵδετε ὅτι κακίαν οὗτος ζητεῖ ὅτι ἀπέσταλκεν πρός με περὶ τῶν γυναικῶν μου καὶ περὶ τῶν υἱῶν μου καὶ περὶ τῶν θυγατέρων μου τὸ ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον μου οὐκ ἀπεκώλυσα ἀπ' αὐτοῦ

8 καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι καὶ πᾶς ὁ λαός μὴ ἀκούσῃς καὶ μὴ θελήσῃς

9 καὶ εἶπεν τοῖς ἀγγέλοις υἱοῦ αδερ λέγετε τῷ κυρίῳ ὑμῶν πάντα ὅσα ἀπέσταλκας πρὸς τὸν δοῦλόν σου ἐν πρώτοις ποιήσω τὸ δὲ ὅρμα τοῦτο οὐ δυνήσομαι ποιῆσαι καὶ ἀπῆραν οἱ ἄνδρες καὶ ἐπέστρεψαν αὐτῷ λόγον

10 καὶ ἀνταπέστειλεν πρὸς αὐτὸν υἱὸς αδερ λέγων τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη εἰ ἐκποιήσει ὁ χοῦς σαμαρείας ταῖς ἀλώπεξιν παντὶ τῷ λαῷ τοῖς πεζοῖς μου

11 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς ισραηλ καὶ εἶπεν ἰκανούσθω μὴ καυχάσθω ὁ κυρτὸς ὃς ὁ ὁρθός

12 καὶ ἐγένετο ὅτε ἀπεκρίθη αὐτῷ τὸν λόγον τοῦτον πίνων ἦν αὐτὸς καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ ἐν σκηναῖς καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ οἰκοδομήσατε χάρακα καὶ ἔθεντο χάρακα ἐπὶ τὴν πόλιν

13 καὶ ἴδοὺ προφήτης εἰς προσῆλθεν τῷ βασιλεῖ ισραηλ καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος εἰ ἑόρακας πάντα τὸν ὄχλον τὸν μέγαν τοῦτον ἴδού ἐγὼ δίδωμι αὐτὸν σήμερον εἰς χεῖρας σάς καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος

14 καὶ εἶπεν αχααβ ἐν τίνι καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἐν τοῖς παιδαρίοις τῶν ἀρχόντων τῶν χωρῶν καὶ εἶπεν αχααβ τίς συνάψει τὸν πόλεμον καὶ εἶπεν σύ

15 καὶ ἐπεσκέψατο αχααβ τὰ παιδάρια τῶν ἀρχόντων τῶν χωρῶν καὶ ἐγένοντο διακόσιοι καὶ τριάκοντα καὶ μετὰ ταῦτα ἐπεσκέψατο τὸν λαόν πᾶν υἱὸν δυνάμεως ἔξήκοντα χιλιάδας

16 καὶ ἐξῆλθεν μεσημβρίας καὶ υἱὸς αδερ πίνων μεθύων ἐν σοκχῳ αὐτὸς καὶ οἱ βασιλεῖς τριάκοντα καὶ δύο βασιλεῖς συμβοηθοὶ μετ' αὐτοῦ

17 καὶ ἐξῆλθον παιδάρια ἀρχόντων τῶν χωρῶν ἐν πρώτοις καὶ ἀποστέλλουσιν καὶ ἀπαγγέλλουσιν τῷ βασιλεῖ συρίας λέγοντες ἄνδρες ἐξεληγύθασιν ἐκ σαμαρείας

18 καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰς εἰρήνην οὗτοι ἐκπορεύονται συλλάβετε αὐτοὺς ζῶντας καὶ εἰς πόλεμον ζῶντας συλλάβετε αὐτούς

19 καὶ μὴ ἐξελθάτωσαν ἐκ τῆς πόλεως τὰ παιδάρια ἀρχόντων τῶν χωρῶν καὶ ἡ δύναμις δπίσω αὐτῶν

20 ἐπάταξεν ἔκαστος τὸν παρ' αὐτοῦ καὶ ἐδευτέρωσεν ἔκαστος τὸν παρ' αὐτοῦ καὶ ἔφυγεν συρία καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ισραὴλ καὶ σφῆςται υἱὸς αδερ βασιλεὺς συρίας ἐφ' ἵππου ἵππεως

21 καὶ ἐξῆλθεν βασιλεὺς ισραὴλ καὶ ἔλαβεν πάντας τοὺς ἵππους καὶ τὰ ἄρματα καὶ ἐπάταξεν πληγὴν μεγάλην ἐν συρίᾳ

22 καὶ προσῆλθεν ὁ προφήτης πρὸς βασιλέα ισραὴλ καὶ εἶπεν κραταιοῦ καὶ γνῶθι καὶ ἴδε τί ποιήσεις ὅτι ἐπιστρέφοντος τοῦ ἐνιαυτοῦ υἱὸς αδερ βασιλεὺς συρίας ἀναβαίνει ἐπὶ σέ

23 καὶ οἱ παῖδες βασιλέως συρίας εἶπον θεὸς ὁρέων θεὸς ισραὴλ καὶ οὐ θεὸς κοιλάδων διὰ τοῦτο ἐκραταίωσεν ὑπὲρ ήμᾶς ἐὰν δὲ πολεμήσωμεν αὐτοὺς κατ' εὐθὺ εἰ μὴ κραταιώσομεν ὑπὲρ αὐτούς

24 καὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο ποίησον ἀπόστησον τοὺς βασιλεῖς ἔκαστον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ θοῦ ἀντ' αὐτῶν σατράπας

25 καὶ ἀλλάξιμέν σοι δύναμιν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν πεσοῦσαν ἀπὸ σοῦ καὶ ἵππον κατὰ τὴν ἵππον καὶ ἄρματα κατὰ τὰ ἄρματα καὶ πολεμήσομεν πρὸς αὐτοὺς κατ' εὐθὺ καὶ κραταιώσομεν ὑπὲρ αὐτούς καὶ ἤκουσεν τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ ἐποίησεν οὕτως

26 καὶ ἐγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ἐπεσκέψατο υἱὸς αδερ τὴν συρίαν καὶ ἀνέβη εἰς αφεκα εἰς πόλεμον ἐπὶ ισραὴλ

27 καὶ οἱ υἱοὶ ισραὴλ ἐπεσκέπησαν καὶ παρεγένοντο εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν καὶ παρενέβαλεν ισραὴλ ἐξ ἐναντίας αὐτῶν ὥσει δύο ποίμνια αἰγῶν καὶ συρία ἔπλησεν τὴν γῆν

28 καὶ προσῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ ισραὴλ τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὃν εἶπεν συρία θεὸς ὁρέων κύριος ὁ θεὸς ισραὴλ καὶ οὐ θεὸς κοιλάδων αὐτός καὶ δώσω τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην εἰς χεῖρα σήν καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος

29 καὶ παρεμβάλλουσιν οὗτοι ἀπέναντι τούτων ἐπτὰ ἡμέρας καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ προσήγαγεν ὁ πόλεμος καὶ ἐπάταξεν ισραὴλ τὴν συρίαν ἐκατὸν χιλιάδας πεζῶν μιᾷ ἡμέρᾳ

30 καὶ ἔφυγον οἱ κατάλοιποι εἰς αφεκα εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐπεσεν τὸ τεῖχος ἐπὶ εἴκοσι καὶ ἐπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν τῶν καταλοίπων καὶ υἱὸς αδερ ἔφυγεν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ κοιτῶνος εἰς τὸ ταμίειον

31 καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ οἶδα ὅτι βασιλεῖς ισραὴλ βασιλεῖς ἐλέους εἰσίν ἐπιθώμεθα δὴ σάκκους ἐπὶ τὰς ὁσφύας ἡμῶν καὶ σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν καὶ ἐξέλθωμεν πρὸς βασιλέα ισραὴλ εἴ πως ζωογονήσει τὰς ψυχὰς ἡμῶν

32 καὶ περιεζώσαντο σάκκους ἐπὶ τὰς ὁσφύας αὐτῶν καὶ ἔθεσαν σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ ισραὴλ δοῦλός σου υἱὸς αδερ λέγει ζησάτω δὴ ἡ ψυχή μου καὶ εἶπεν εἰ ἔτι ζῇ ἀδελφός μου ἐστιν

33 καὶ οἱ ἄνδρες οἰωνίσαντο καὶ ἔσπευσαν καὶ ἀνέλεξαν τὸν λόγον ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ εἶπον ἀδελφός σου νίδος αδερ καὶ εἴπεν εἰσέλθατε καὶ λάβετε αὐτὸν καὶ ἔξηλθεν πρὸς αὐτὸν υἱὸς αδερ καὶ ἀναβιβάζουσιν αὐτὸν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα

34 καὶ εἴπεν πρὸς αὐτὸν τὰς πόλεις ἃς ἔλαβεν ὁ πατήρ μου παρὰ τοῦ πατρός σου ἀποδώσω σοι καὶ ἔξόδους θήσεις σαυτῷ ἐν δαμασκῷ καθὼς ἔθετο ὁ πατήρ μου ἐν σαμαρείᾳ καὶ ἐγὼ ἐν διαθήκῃ ἔξαποστελῶ σε καὶ διέθετο αὐτῷ διαθήκην καὶ ἔξαπέστειλεν αὐτόν

35 καὶ ἄνθρωπος εῖς ἐκ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν εἶπεν πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐν λόγῳ κυρίου πάταξον δή με καὶ οὐκ ἡθέλησεν ὁ ἄνθρωπος πατάξαι αὐτόν

36 καὶ εἴπεν πρὸς αὐτόν ἀνθ' ὧν οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς κυρίου ἵδού σὺ ἀποτρέχεις ἀπ' ἐμοῦ καὶ πατάξει σε λέων καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ εύρισκει αὐτὸν λέων καὶ ἐπάταξεν αὐτόν

37 καὶ εύρισκει ἄνθρωπον ἄλλον καὶ εἴπεν πάταξόν με δή καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος πατάξις καὶ συνέτριψεν

38 καὶ ἐπορεύθη ὁ προφήτης καὶ ἔστη τῷ βασιλεῖ ισραὴλ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ κατεδήσατο τελαμῶνι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ

39 καὶ ἐγένετο ὡς ὁ βασιλεὺς παρεπορεύετο καὶ οὗτος ἐβόα πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν ὁ δοῦλός σου ἔξηλθεν ἐπὶ τὴν στρατιὰν τοῦ πολέμου καὶ ἵδού ἀνὴρ εἰσῆγαγεν πρός με ἄνδρα καὶ εἴπεν πρὸς με φύλαξον τοῦτον τὸν ἄνδρα ἐὰν δὲ ἐκπηδῶν ἐκπηδήσῃ καὶ ἔσται ἡ ψυχή σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἢ τάλαντον ἀργυρίου στήσεις

40 καὶ ἐγενήθη περιεβλέψατο ὁ δοῦλός σου ὅδε καὶ ὅδε καὶ οὗτος οὐκ ἦν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ισραὴλ ἵδού καὶ τὰ ἔνεδρα παρ' ἐμοὶ ἐφόνευσας

41 καὶ ἔσπευσεν καὶ ἀφεῖλεν τὸν τελαμῶνα ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ καὶ ἐπέγνω αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ισραὴλ ὅτι ἐκ τῶν προφητῶν οὗτος

42 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος διότι ἔξήνεγκας σὺ ἄνδρα ὀλέθριον ἐκ χειρός σου καὶ ἔσται ἡ ψυχή σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ὁ λαός σου ἀντὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ

43 καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς ισραὴλ συγκεχυμένος καὶ ἐκλελυμένος καὶ ἔρχεται εἰς σαμάρειαν